รากแฝกหอม

ชื่ออื่น ๆ หญ้าแฝกหอม แกงหอม แคมหอม

ชื่ออังกฤษ Radix Vetiveriae Zizanioidis, Vetiver, Khuskhus, Cuscus

ชื่อวิทยาศาสตร์ *Chrysopogon zizanioides* (L.) Roberty

วงศ์ POACEAE (GRAMINEAE)

ถิ่นกำเนิดและการกระจายพันธุ์ กระจายพันธุ์ในพื้นที่ลุ่มทางตอนเหนือของประเทศอินเดีย บังกลาเทศ เมียนมา อาจพบขึ้นทั่วไปในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ในประเทศไทยพบขึ้นทั่วไป

ส่วนที่ใช้ รากแห้ง

สารสำคัญ น้ำมันหอมระเหย (Vetiver oil) [ประกอบด้วยสาร sesquiterpenes; vetiverol, vetiverol ester, valencene, β-vetispirene, khusimol, vetiselinenol, α-vetivone]

กลิ่น และรส กลิ่นหอม รสเย็น

การใช้ตามภูมิปัญญา แฝกหอมมีสรรพคุณทำให้ดวงจิตชุ่มชื่น ใช้ปรุงเป็นยาขับลมในลำไส้ แก้ปวดท้อง จุกเสียด แก้ท้องอืด และขับปัสสาวะ

การศึกษาทางเภสัชวิทยา น้ำมันแฝกหอมมีฤทธิ์ต้านอนุมูลอิสระได้ดีและดีกว่าสารมาตรฐาน BHT และ α-tocopherol ซึ่งสารสำคัญคือ α-vetivone, β-vetivenene, α-vetivone และมีฤทธิ์ยับยั้งแบคทีเรียหลายชนิด

บรรณานุกรม

https://www.dnp.go.th/botany/mplant/index.html

http://www.worldfloraonline.org/

คณะอนุกรรมการจัดทำตำราอ้างอิงยาสมุนไพรไทย ในคณะกรรมการคุ้มครองและส่งเสริมภูมิปัญญาการแพทย์แผนไทย. ตำราอ้างอิงยาสมุนไพรไทย เล่ม 1. กรุงเทพมหานคร: บริษัทอมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง จำกัด (มหาชน), 2551.

นพมาศ สุนทรเจริญนนท์ นงลักษณ์ เรื่องวิเศษ. คุณภาพเครื่องยาไทย จากงานวิจัยสู่การพัฒนาอย่างยั่งยืน. กรุงเทพมหานคร: บริษัท คอนเซ็พท์ เมดิคัส จำกัด, 2551.

เอกสารนี้จัดทำโดยคลินิกการประกอบโรคศิลปะ สาขาการแพทย์แผนจีนหัวเฉียว
ใช้เผยแพร่เพื่อเป็นวิทยาทานความรู้แก่ประชาชน